

- φυλακὴ, τὸ φυλάττειν. τή-
ρησις.
- Χρανιό, ήши(го). παρτ. χρανήχз
(καί-ηάχз). φυλάττω. = στρε-
γδ. Σμεσ. καί παθ.-εα.-μαι.
παθ. καί περιφραστ. χρανίμь
ѣсмь. φυλάττομαι, δηλ. φυ-
λάττουσί με.
- Χρεβέτζ, втὰ. άρσ. νῶτος,
παρβλ. плещи.
- Χрепетательный, αα, οε. επίθ.
χρεμετιστικός.
- Χρίσμα, ѱ. θηλ. (έλλ. διωρθώ-
θη εκ τοῦ) = χρίσμα.
- Χριστιάνηηз, α. άρσ. χριστια-
νός.
- Χριστιάνскій, αα, οε. επίθ. χρι-
στιανικός. καί ὁ τῶν χρι-
στιανῶν.
- Χριστοбόрецъ, ρца. άρσ. χρι-
στομάχος.
- Χριστόвз, α, ο. επίθ. (κτητ.) ὁ
τοῦ χριστοῦ.
- Χρισтолѹбецъ, вца. άρσ. = τῷ
έπομ.
- Χριστοлюбивый, αα, οε. επίθ.
φιλόχριστος.
- Χρισтоненавістникъ, α. άρσ.
= τῷ έπομ.
- Χρισтоненавістный, αα, οε. έ-
πιθ. μισόχριστος.
- Χριστός, ετὰ. άρσ. (έλλ.) Χρι-
στός (ὁ θεάνθρωπος).
- Χροмыі, αα, οε. (συντετμημ.
χρόμъ, μά, μο). χωλός, κυλ-
λός.
- Χρύσμα, ѱ. θηλ. (143. οὐκ ὀρθῶς
γραφόμενον διὰ τοῦ υ, ὡς
έλλ. ἔθεν καί διωρθώθη διὰ
τοῦ χρίσμα ὅπερ ἴδε). μύρον,
τὸ (έκ μύρου ἢ ἄλλων ὁμοί-
ων άρωμάτων) χρίσμα.
- Χρῦσόλιѳъ, α. άρσ. (έλλ.) χρυ-
σόλιθος (λιθ. πολυτ.)
- Χρῦσόπραцъ, α. άρσ. (έλλ.) χρυ-
σόπρασος (λιθ. πολυτ.)
- Χυδόγій, αα, οε. (συντετμημ.
χυдόгъ, α, ο). επίθ. έπιστή-
μων, πανουργος.
- Χυдѹжество, α. οὐδ. τέχνη, έ-
πιστήμη.
- Χυдѹжникъ, α. άρσ. τεχνίτης.
= χιτρέцъ.
- Χυдѹжница, ѱ. θηλ. τεχνίτις.
- Χυдыі, αα, οε. επίθ. εὔτελής,
οὔτιδανός, μικροπρεπής, χα-
μερπής. (128. φιλός, καί ἄλ-
λαχοῦ έν τῷ αὐτῷ λόγῳ τοῦ
Κυρίλ. Ἀλεξάνδρ.) 2) ἰσχνός,
λειπόσαρκος, λειπόκρεως.
- Χυдω(-дѣ). επίρ. εὔτελῶς
(128. φιλῶς-ἀπλῶς).